De Ambtenaar

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

5de JAARGANG No. 10 DECEMBER 1969

Gelukkig Kerstfeest

en een

Voorspoedig 1970

Deze Maand

Redactioneel

Zoals U reeds in ons vorig nummer heeft kunnen lezen gaat de heer Albert Warren, 2e penningmeester en redacteur van de Ambtenaar per 1 januari 1970 met 6 maanden welverdiend buitenlands verlof. Aangezien de heer Warren ook administrateur van onze ziekteverzekering was heeft het bestuur naar een oplossing gezocht voor de opengevallen plaats. In de redactie van de Ambtenaar zal zijn plaats worden ingenomen door de heer S. F. Croes, 2e secretaris van de bond en verder is besloten dat de administratie en alles wat met de ziekteverzekering samenhangt in handen komt van de heer John Mansur U allen welbekend als verzekeringsmakelaar. U kunt nu ervan overtuigd zijn dat de verzekering in handen komt van een deskundige. Hij zal de belangen van de leden van de Ambtenarenbond op een verantwoorde wijze behartigen. Uw claims e.d. kunt U voortaan indienen bij John Mansur, L. G. Smith Blvd. 90, telef. 3094. Aangezien de heer John Mansur een full-time verzekeringsmakelaar is, zult U er op kunnen rekenen dat U een vlottere afhandeling krijgt dan vroeger, alhoewel de heer Warren steeds zijn uiterste krachten heeft gegeven aan de ziekteverzekering, doch door tijdsgebrek soms niet tot onmiddellijke afhandeling kon overgaan. Langs deze weg willen wij de heer Warren hartelijk dank zeggen voor de moeite die hij altijd aan de ziekteverzekering heeft besteed en wensen wij hem een welverdiend verlof toe.

Verder zijn er enige prijswijzigingen opgetreden. De premies zijn verlaagd en wel voor groep I (ongehuwden) tot f. 3.22; groep II (gehuwden zonder kinderen) f. 7.09 en groep III (gehuwden met kinderen) f. 9.31. Deze premies zijn exclusief de bevallingskosten, de premie hiervoor bedraagt f. 1.65 per maand en niet f. 1,— zoals in eerste instantie het geval was. De premies zullen maandelijks worden ingehouden, doch zullen voor de leden die op 1 juli reeds in verzekering waren en voor diegenen die in de periode 1 juli t/m 31 december 1969 tot de verzekering zijn toegetreden iets hoger zijn dan voor de leden die na 1 februari 1970 tot de verzekering zullen toetreden. Dit omdat het verschil in meer met de oude polis door de bond is voorgeschoten en zal worden verhaald in 12 maandelijkse termijnen gedurende 1970. Hierdoor wordt een zware inhouding ineens voorkomen.

Elders in deze editie zult U aantreffen de voorwaarden e.d. van de polis. Zonder meer kan gesteld worden dat deze verzekering een uiterste dekking geeft aangezien men bijna nergens aan gebonden is zoals b.v. medicijnen op recept en laboratoriumkosten en de kosten van een erkend hospitaal tot een maximum van f. 37.50. Dus U kunt ook 1e klas gaan liggen en dat vergoed krijgen. Het gouvernement vergoedt U b.v. 2e klas en de verzekering dekt 80% van het verschil tussen 2e en 1e klas dat het gouvernement niet dekt tot een maximum van f. 37.50 per dag. Daarbij komt dus ook de 80% die de verzekering zonder meer al dekt van dat deel dat het gouvernement niet dekt. Leden van de bond, grijpt deze kans en stuur vandaag nog Uw formulier naar John Mansur, L. G. Smith Blvd. 90, Tel. 3094.

Dienstgroepen

Binnenkort wil de ambtenarenbond overgaan tot het vormen van dienstgroepen, die, zoals U reeds weet, op Curaçao de verbinding vormen tussen het bestuur en de leden. Deze dienstgroepen kunnen onderling zelf verscheidene problemen, welke mochten bestaan tussen de ambtenaren enerzijds en het diensthoofd of Bestuurscollege anderszijds oplossen zonder de hulp van het bestuur van de ambtenarenbond. Periodiek zal er een vergadering van het bestuur van de Ambtenarenbond gehouden worden met de dienstgroepleiders waarbij dan een uiteenzetting zal worden gegeven van de problemen die niet zelf door de dienstgroe-

WORDT LID VAN DE ZIEKTE-VERZEKERING

REDACTIE

Als men een blik werpt op het jaar dat bijna achter ons ligt, het jaar 1969 dan kunnen wij zonder meer stellen, dat het jaar gebrandmerkt zal blijven als het jaar van de sociale revolutie op de Antillen. Het jaar 1969 zal tevens het jaar blijven van de stakingen en de onrust. Hoewel deze stakingen zich voor het grootste deel op Curaçao hebben afgespeeld kunnen wij zonder meer stellen, dat de naam die de Antillen altijd bezat, n.l. de eilanden met een ongekende arbeidsrust, in één jaar volkomen is weggeveegd. De Antillen heeft in 1969 met meer stakingen te maken gehad dan waarschijnlijk in de voorgaande tientallen jaren. Stakingen die kracht moesten bijzetten aan de looneisen van de arbeiders. Deze arbeiders die jarenlang met minimale lonen moesten rondkomen, kwamen in opstand. In opstand tegen de regering die kunstmatig deze lonen laag hield opdat er nieuwe industrieën konden worden aangetrokken, zonder dat de regering met het probleem zat, dat de lonen die de industrieën zouden moeten gaan betalen een obstakel vormden. Dit was echter een schandaal daar deze industrieën de arbeiders nu met een uurloon van 1.08, 1.14 enz. enz. konden afschepen terwijl indien deze industrieën zich b.v. in de States hadden gevestigd een paar dollar per uur moesten betalen.

Aan dit alles is thans een einde gekomen. Dank zij de arbeiders van de Dienst Openbare Werken op Curaçao die dit allemaal niet meer namen en in staking gingen. Men kreeg een loonsverhoging van niet minder dan 21%, terwijl het minimum loon vastgesteld werd op f. 2,— per uur voor ongeschoolde krachten. Dit zal uiteraard van de zaak ook doorwerken voor het ambtenarenkorps, aangezien de bezoldigingen verhoogd dienen te worden, dat een geschoolde kracht minimaal f. 350,— per maand zal gaan verdienen. Intussen heeft het B.C. de ANAAB toegezegd dat voor eind januari getracht zou worden om de salarisherziening rond te krijgen waarin uiteraard van de zaak verwerkt de gevolgen van de laatste ontwikkelingen.

Al met al kan men stellen dat er een stroomversnelling heeft plaats gevonden dat economisch niet helemaal verantwoord zal zijn doch waarvan de schuld geheel te wijten is aan de regering die jarenlang de arbeiders en ambtenaren hun rechten heeft onthouden, welke toestand echter geleid heeft tot de sociale revolutie van 1969.

pen kunnen worden opgelost. Hier kan zelfs de mogelijkheid bestaan dat een dienstgroep met datzelfde probleem had te kampen en dat op een bepaalde wijze opgelost had, zodat deze wijze aan de andere dienstgroep, die dit probleem nog niet had opgelost kan worden uiteengezet. Indien echter dit probleem nog niet opgelost kon worden zal het bestuur dan zelf dit ter hand nemen. In de afgelopen periode is duidelijk gebleken dat de vorming van zo'n dienstgroep van zeer veel nut is en wij hopen dat de leden van de bond er zelf toe zullen overgaan om mee te werken tot de oprichting van zo'n dienstgroep. Binnenkort zullen er verdere mededelingen hieromtrent volgen.

POLISVERZEKERING

De Groeps Hoge Medische Onkosten Verzekering voorziet in de betaling van **tachtig procent (80%)** van alle in aanmerking komende onkosten boven het aftrekbaar bedrag (f. 50.—) tot het bedrag van de Maximale Uitkering (f. 8500.— per geval).

In aanmerking komende onkosten

In aanmerking komende onkosten zijn de redelijke medische onkosten, die noodzakelijkerwijs worden gemaakt voor diensten verleend of voorgeschreven door een bevoegde geneeskundige of chirurg. De in aanmerking komende Onkosten houden in:

1. Kosten van verblijf en voeding in een erkend hospitaal, tot een dagelijkse prijs van maximaal **NAf. 37.50.**
2. Kosten van het hospitaal voor andere noodzakelijke diensten.
3. Diensten van een bevoegde geneeskundige of chirurg.
4. Diensten van een bevoegde en geregistreerde verpleger of verpleegster, die geen bloedverwant(e) is van het lid of van diens echtgenote en die normaliter niet bij het lid inwoont.
5. Drogerijen en geneesmiddelen, waarvoor een recept is vereist.
6. Erkende ambulance diensten van en naar een plaatselijk hospitaal.
7. Dienst van een bevoegde tandarts voor letsel aan natuurlijke tanden veroorzaakt bij een ongeluk door gewelddadige van buiten komende oorzaken.
8. Doorlichting met Röntgenapparaat en laboratoriumonderzoeken.
9. Therapie en Röntgenstralen of radioaktieve isotopen.
10. Bloed of bloedderivaten en toediening daarvan.
11. Gipsverband, spalken, breukband, draagband, krukken en chirurgisch verbandmiddelen.
12. Narcose en zuurstof en de toediening daarvan.
13. Kunstledematen en kunstogen, wanneer dit noodzakelijk is geworden door lichamelijk letsel bij ongeval of ziekte die plaats vond terwijl het lid onder dit plan viel.
14. Huur van rolstoel, hospitalbed of ijzeren long.

Onder in aanmerking komende Onkosten worden NIET BEGREPEN:

1. Letsel of ziekte vallende onder de Ongevallenregeling of gelijke regelingen.
2. Letsel ontstaan vanwege het beroep van het lid.
3. Letsel door zichzelf veroorzaakt, terwijl men een geestelijke storing heeft of niet.
4. Letsel of ziekte welke het gevolg is van opstand of oorlog, met of zonder oorlogsverklaring of van deelneming aan oproer, staking of burgelijke opschudding.
5. Psychiatrische behandeling waarvan de onkosten meer dan f. 19.00 per behandeling bedragen, of voor meer dan 20 behandelingen in enig 12-maandelijkse periode.
6. Cosmetische chirurgie of behandeling, **tenzij dit noodzakelijk is vanwege lichamelijk letsel als gevolg van een ongeluk hetwelk veroorzaakt is terwijl men onder dit Plan viel.**
7. Algemene medisch onderzoek, tandheelkundige verrichtingen of behandeling, oogonderzoek, metingen voor een bril of aan brengen van gehoorapparaten of vervoer anders dan plaatselijke erkende ambulance diensten.
8. Zwangerschap, met inbegrip van de daaruit voortvloeiende geboorte, miskraam, of welke complicaties dan ook, uitgezonderd a. keizersnede, b. zwangerschap buiten de uterus, of c. complicaties die chi-

rurgische ingreep binnen de buik vereisen, of d. diensten verleend terwijl opgenomen in een hospitaal vanwege bloedvergiftiging tijdens zwangerschap. (kosten f. 1.65 p.m.)

9. Behandeling waartoe de persoon zonder kosten gerechtigd is of waarvoor de kosten worden vergoed door een ander verzekerings- of uitkeringsplan.
10. Uitkeringen worden niet gedaan voor welke arbeidsongeschiktheid dan ook welke is ontstaan vóór de datum van ingang van de dekking van de verzekerde; deze uitsluiting verloopt echter na drie maanden voortdurende dekking indien geen medische onkosten zijn gemaakt ten aanzien van de betrokken arbeidsongeschiktheid.

De Accumulatie Periode

De Accumulatie Periode is een periode van drie achtereenvolgende maanden gedurende welke de in aanmerking komende Onkosten tot het Aftrekbaar bedrag moeten zijn gedaan vóórdat uitkeringen betaalbaar worden gesteld volgens deze paragraaf van het Plan.

Aftrekbaar Bedrag

Het Aftrekbaar Bedrag is het eerste bedrag van de in aanmerking komende onkosten die gedurende de Accumulatie Periode moeten zijn gemaakt vóórdat de Werknemer gerechtigd is tot uitkeringen voor Aanvullende Hoge Medische Onkosten. De bepaling omtrent het Aftrekbaar Bedrag zal slechts éénmaal gelden voor enig kalenderjaar, en als eenmaal daaraan voldaan is, zullen verdere in aanmerking komende Onkosten die door dezelfde verzekerde gemaakt zijn gedurende hetzelfde kalenderjaar worden vergoed, echter overeenkomstig de mede-verzekering, doch niet voor een hoger bedrag dan het geschatte Aftrekbaar Bedrag.

Maximale Uitkering

De maximale uitkering is het maximum bedrag dat wordt uitgekeerd onder het Plan ten aanzien van een werknemer zoals gespecificeerd in de Uitkeringstabel. Wanneer echter een werknemer tenminste drie-vierde van de maximale uitkering heeft genoten, en hij/zij een gezondheidsverklaring naar genoegen kan overleggen, kan de maximale uitkering alsnog worden toegepast.

Beste Leden:

Het is voor ons een groot genoegen om met deze nieuwe aanvullende Ziekteverzekering ten tonele te verschijnen.

Zoals u zult zien houdt deze polis een aanmerkelijke verbetering in t.o.v. de oude die zeer onbevredigend was.

Bij deze nieuwe hebt u een eigen risico van fls. 50,00 per jaar, en daarna worden alle medische kosten voor 80% vergoed. Ja, u leest wel goed **ALLE MEDISCHE KOSTEN,** want er wordt niet gekeken hoe men die kosten maakt, als het maar medische kosten zijn. Zo hoeft men ook niet te werken met maximum voor b.v. boticakosten of laboratoriumkosten. De verzekering dekt alles tot een maximum van fls. 8500,— per ziektegeval. Men kan zich bovendien extra verzekeren tegen kosten gemaakt door zwangerschappen, daar dit een aparte verzekering is. Het kost u dan fls. 1.65 extra.

Er is maar één vaste premie, daar het bij dit plan niet gaat om de klasse waar men gaat liggen, maar naar het TOTAAL BEDRAG VAN DE GEMAAKTE KOSTEN.

Aftrekbaar bedrag per jaar fls. 50.—.

Maximale kosten voor verblijf en voeding in een ziekenhuis: fls. 37.50 per dag.

Psychiatrische behandeling waarvoor de onkosten minder dan fls. 19,— per behandeling bedraagt of 20 behandelingen in enig 12 maandelijkse periode worden vergoed.

Maximale uitkering per geval fls. 8500,—.

N.B. Bij uitkering door het gouvernement wordt er 80% van het overgebleven bedrag vergoed.

Dus b.v. kosten f. 500.—, Gouvernement keert f. 300,—. Men krijgt 80% van f. 200,— terug van de Verzekering.

Dit is dus de polis. Wij hopen dat velen zullen begrijpen dat dit een zeer voordelige verzekering is, en zich zullen opgeven.

GEEFT U DAAROM ZO SPOEDIG MOGELIJK OP VOOR DEZE VERZEKERING BIJ JOHN MANSUR, L. G. SMITH BLVD. 90.

BAD MANAGEMENT DRIVES OUT GOOD PEOPLE.

Het voeren van een beleid impliceert een beleidsplan oftewel planning. Daar het personeelsbeleid geintrigeerd dient te zijn in het totale beleid van een bestuurs-college zal ook hier een planning moeten worden opgesteld d.w.z. dat maatregelen worden voorbereid en uitgevoerd om te bereiken dat constant het personeelsbestand aanwezig is, dat noodzakelijk is om de gestelde taken op doeltreffende wijze te vervullen. Grondslag en uitgangspunt van de personeelsplanning dient te zijn de voor elke dienst en elke dienstonderneming vast te stellen personeelsformatie. In de kwalitatieve samenstelling van de formatie mag geen verstarring ontstaan als gevolg van politieke benoemingen van personen die geen capaciteiten beschikken voor de werkzaamheden waarmee zij eventueel belast zouden kunnen worden of onvolwaardige krachten. Bij het samenstellen van de formatie moet uiteraard rekening worden gehouden met toekomstige ontwikkelingen die wijzigingen kunnen brengen in de personeelsbezetting.

Als eerste zou moeten worden overgegaan tot een functie-inventaris dus de werkzaamheden welke bij het eilandgebied Aruba worden verricht in een overzicht onder te brengen. Daarna kan men door middel van een objectief, let wel, een objectief dus zonder onderscheid des persoons, en systematisch onderzoek de rangorde en waardering van de diverse functies vaststellen. Hierdoor wordt bereikt dat b.v. een Commies 1e klasse b.v. nooit ondergeschikte kan zijn van een magazijnmeester of dat .bv. een Commies 1e klasse met veel minder belangrijk werk wordt belast dan een Commies A. Dit waarderingsonderzoek dient te geschieden door deskundige krachten in overleg met de afdelingshoofden doch waarbij dit advies ook zeer kritisch bekeken dient te worden aangezien wij hier ook vaak afdelingshoofden tegen komen die indien zij waarderingsproef zouden ondergaan ook een aantal rangen lager geplaatst zouden dienen te worden. Deze personen kunnen uiteraard geen objectief advies geven aangezien hen vaak het inzicht ontbreekt in deze aangelegenheid. Momenteel is het eilandgebied Aruba bezig een personeelsdeskundige uit Nederland naar Aruba te halen waardoor sedert lange tijd eens deskundig advies wordt gegeven met betrekking tot de personeelsaangelegenheden van het eilandgebied Aruba. Deze personeelsdeskundige is gelukkig niet op de hoogte van kleuren van de ambtenaren waardoor hij in staat zal zijn om volledig onbeïnvloed zijn advies uit te brengen waarna het te geven advies getoetst kan worden aan de bestaande formatie. Indien men dan constateert dat bepaalde ambtenaren in een veel te lage rang geplaatst zijn moet zonder uitstel tot herwaardering van deze ambtenaren worden overgegaan; indien mogelijk zelf met terugwerkende kracht. De ambtenaren die qua ervaring en werkzaamheden in een veel te hoge rang geplaatst zijn zouden dan eventueel een aantal jaren later hun bevordering krijgen indien er redenen aanwezig zijn om tot bevordering over te gaan.

Echter kan men wel stellen dat door aantrekking van de personeelsdeskundige het Bestuurscollege wel openlijk heeft erkend dat het personeelsbeleid van het eilandgebied Aruba de laatste jaren wel erg twijfelachtig is geweest, om het voorzichtig uit te drukken.

De binnenkort aan te trekken psycholoog kan bij de werving van het kwalitatief beter personeel zeer zeker een verdienstelijke rol gaan spelen. Al deze maatregelen geven toch weer ergens blijk van dat het Bestuurscollege zijn uiterste best doet om vroeger gemaakte fouten weer enigszins te herstellen.

Verder dient men hier op Aruba zeer binnenkort over te gaan tot het waarderen van bepaalde diploma's op hun waarde. Als men ziet dat b.v. een Amerikaans diploma bijna geen waarde heeft op Aruba dan vraagt men zich af of Aruba nog steeds een kolonie van Nederland is waar slechts nederlands diploma's van waarde zijn. Het Amerikaanse systeem heeft zeer zeker aangetoond dat het in elk opzicht gelijk is of zelfs beter voldoet dan het nederlandse systeem getuige alleen het feit al dat nederland met de invoering van de Mammoetwet enorm veel ballast over boord heeft gegooid, iets dat bij het Amerikaanse systeem al jaren geleden is gebeurd. Verder kan men zien dat b.v. de Sociaal Werker sociaal ten achter is gesteld ingeval hij een ander dan een nederlands diploma op zak heeft. Men heeft het gepresteerd om in de salarisregeling (oude) aparte schalen op te nemen voor de S.W. met Nederlands diploma en die zonder nederlands diploma. In de voorstellen die de Anaab onlangs heeft ingediend is dit recht getrokken.

De bevordering van het personeel kan in drie vormen onderscheiden worden te weten;

1. De bevordering bij overgang naar een hoger geclassificeerde functie. Deze vorm van bevordering is naar aard

en omvang de meest belangrijke vorm van rangsverhoging en in feite het prototype van bevordering (functionele bevordering).

2. De bevordering als gevolg van toegenomen betekenis en waarde van de functie. Deze vorm van bevordering zal toepassing kunnen vinden wanneer de functie hetzij door de persoon zelf hetzij door omstandigheden buiten de persoon, zoals organisatorische maatregelen en technische en maatschappelijke ontwikkelingen, naar een hoger niveau is geevolueerd. (semi-functionele bevordering).

c. De bevordering bij gelijkblijvende functie, afhankelijk van de wijze van dienstvervulling, diensttijd en leeftijd. Deze vorm van bevordering wordt ingegeven door de wens dat in beperkte mate ook bij gelijkblijvende functie mogelijkheid tot rangsverhoging aanwezig is om factoren als de door de ervaring toegenomen bruikbaarheid, de bereidheid om bij voortduring een behoorlijke prestatie te leveren en de trouw aan de dienst te belonen, (uitloopbevordering).

De onder a. vermelde vorm van bevordering wordt op Aruba welhaast onderkend. Men bevordert sporadisch wegens overgang naar een hoger geclassificeerde functie. Wat men wel doet is als iemand van een dienst naar een andere dienst overloopt aan die persoon een bevordering toe te kennen, meestal om onbekende redenen.

Helemaal sporadisch vindt de onder b: genoemde bevordering plaats. De grootste hap van de bevorderingen kan men thuis brengen onder c.

Wat ook op Aruba helaas weinig of geen toepassing vindt is de interne sollicitatie. De mogelijkheid zou geschapen moeten worden dat bij b.v. een vacature op een afdeling een lagere ambtenaar kan solliciteren naar de vacante functie.

Daardoor wordt de mogelijkheid geschapen dat eerst de eigen mensen een kans krijgen en dan pas de „vreemdelingen."

Wat erg belangrijk is doch iets dat bijna nooit geschiedt is de interne communicatie. Daartoe zal een ieder van hoog tot laag duidelijk voor ogen moeten staan, welke de gang van zaken is op de afdeling of in het bedrijf in het algemeen en in het onderdeel, waartoe men behoort in het bijzonder, opdat het hoe en waarom een ieder aanspreekt. Realisering hiervan kan geschieden door circulering van belangrijke stukken en interne besprekingen. Dit laatste kan plaats vinden tussen het hoofd en het kander van de afdeling of bedrijf. Verder is belangrijk de relatie en eventueel besprekingen tussen de afdelingshoofden en de hoofden van diensten en bedrijven. Deze besprekingen kunnen eventueel plaats vinden in bijzijn van de eilandssecretaris hetgeen echter in bepaalde gevallen van nadelige invloed kan zijn voor de openhartigheid.

Door de besprekingen tussen het hoofd en het kader krijgt men de situatie dat bij onstentenis van een kader ambtenaar zonder meer diverse ambtenaren in staat zijn het onderhanden werk over te nemen of b.v. na vertrek i.v.m. ontslag de lopende stukken af te werken zonder noemenswaardige inspanning.

Om nou een zijspoor te geraken kunnen wij aan halen een heel ander aspect van het personeel n.l. de houding van het personeel onderling. Het gemis van een personeelsvereniging die de organisatie op zich neemt van excursies, voetbaltennis, tafel-tennis, vistoernooien doet zich sterk aanvoelen. Men zou b.v. een excursie naar de Lago kunnen organiseren of naar de Chemical Plants. Het Water en Energiebedrijf die de meeste ambtenaren alleen van buiten bekeken hebben. Men zou een voetbaltoernooi kunnen organiseren zoals de hotels momenteel hebben. Het bestuurscollege zal naar onze mening zeer zeker zijn medewerking verlenen bij het organiseren van zulke evenementen. Door het bovenstaande te verwezenlijken schept men een beter arbeidsklimaat dat zeker ten goede zal komen aan de ambtenaren zelf.

Tenslotte mogen wij opmerken dat op het terrein van het moderne personeelsbeleid bij uitstek de regel geldt, dat de kost voor de baat uitgaat. De kosten, verbonden aan de aantrekking van een overigens betrekkelijk gering aantal ambtenaren, zullen ruimschoots worden vergoed door de op den duur uit het nieuwe beleid voortvloeiende kwalitatieve verbetering van het personeelsbestand, dat mede door het waarborgen van een gezond arbeidsklimaat tot een hogere arbeidsprestatie zal komen.

Samenvattend zouden wij dit artikel als volgt willen besluiten.

Een goed gestructureerde organisatie waarin de communicatie vlot verloopt, zal eerst tot volle werkzaamheid kunnen komen, wanneer de leiding, (B.C.), op

de juiste wijze de noodzakelijke impuls inbrengt. Dit betekent, dat de leiding er bij voortduring naar zal moeten streven de zakelijke belangen (salariskwestie b.v.), welke zeker bij de overheid een bijzonder accent hebben en de belangen van de werkende mens zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen. Hierin zal zij alleen slagen, wanneer in de situatie de hele mens wordt betrokken.

De taak van het personeelsbeleid nu is dit aspect in het algemeen eilandelijk beleid tot gelding te brengen.

Leiderschap, dat de volledige mens erkent- en dus met het hele complex van kennen, kunnen, willen en beleven van de mens rekening houdt- is democratisch leiderschap. Als loutere techniek is ook dit leiderschap tot mislukking gedoemd. Wil het succes hebben, dus de ambtenaren kunnen meekrijgen, dan zullen deze dat als waar moeten ervaren m.a.w. het democratisch leiderschap moet worden gedragen door een oprecht democratisch gezindheid en instelling waar geen plaats is voor willekeur en vriendjespolitiek. Dan pas ontstaat "good Management", waarvan de essentiële betekenis voor het bedrijf als producerend comple wellicht het best valt te illustreren door de uitspraak — met een variant op de wet van Gresham — van Bakkenist "Bad management drives out good people".

G.R.

Israël

„Zonder de staat Israël wordt iedere Jood weer een waardeloos vod. Zoals een bankbiljet waardeloos wordt, wanneer het bij de centrale bank niet langer gedekt is. Zonder een strategische basis in de wereld om ons te verdedigen, zijn wij overgeleverd aan de verschrikkelijke weerloosheid. Wij kunnen niet langer blijven leven als schapen, die naar de slachtbank worden gevoerd, de waardeloosheid van ons leven is niet langer te verdragen. We staan voor een geweldige beproeving. Jesaja, dat is het. Vrees niet mijn knecht Jacob. Meer dan tweeduizend jaar geleden gezegd, maar zo actueel als iets.......... De hele Joodse toekomst staat op het spel. Niet alleen die van Israël. Als de Joden nu niet geholpen worden door de wereld, wordt het menselijk geweten, na alles wat er gebeurd is, onherstelbaar belast. Dan is de schuld niet gedelgd. Als Nasser zijn zin krijgt, zeg ik: wee de wereld. En als dan gevraagd zal worden: waar is uw broeder Abel, zal niemand kunnen zeggen: dit bloed hebben wij niet vergoten."

Deze woorden van mr. Abel Herzberg, de man zonder bitterheid, lazen wij zaterdag 3 juni in Trouw. 48 uur later was de oorlog tussen ‚David en Goliath' uitgebroken.

Mr. Herzberg zei verder:

„Ik ben 73 jaar. Ik heb 73 jaar Jodenvervolging meegemaakt. Het is niet waar, dat de staat Israël draagvlak is van welk imperialisme dan ook. Het zijn de vervolgingen van Hitler (die men rustig zijn gang heeft laten gaan), het zijn de Duitse christenen (die het dopen van Joden verboden), die de staat Israël nodig gemaakt hebben. Het is de paus, die geweten heeft wat er in Auschwitz gebeurde en gezwegen heeft. Het zijn de Russen, die met hun pogroms de Joden opgejaagd hebben. De Russische Joden vormden de kern van de stroom van Palestijnse immigranten. Die schuld is nooit verzoend. Ik zou De Gaulle, die een groot man is, aan wie we ontzaglijk veel te danken hebben — ik zou De Gaulle willen vragen, waar het zionisme is ontstaan. In Parijs. In Parijs in 1897, bij het antisemitische Dreyfus-proces werd het ZIONISME geboren, dat zich ten doel stelde een Joodse staat te stichten."

Egyptenaren: Gods creaturen

Abel Herzberg vertelde de verslaggever van Trouw een oude Joodse legende. Als de Joden door de Rode Zee getrokken zijn, nadat Jahweh hen uit het

diensthuis Egypte geleid heeft, en de muur van water op de achtervolgende Egyptenaren valt, zingen hemel en aarde. En dan zegt God tegen de zingende engelen: „Jullie zingen, maar vergeet niet, dat die Egyptenaren mijn schepselen zijn, het zijn mijn creaturen, die te gronde gaan." Herzberg vervolgde:

„Zo worden de Israëlieten vandaag nog opgevoed. Dat wordt op de scholen aan de kinderen verteld. Wij zijn niet haatdragend. Er bestaat geen haat tegende Arabieren. Wij hebben geen behoefte aan agressie. U weet zelf dat een klein land zich belachelijk maakt, als het gaat vechten. Wij hebben er belang bij, dat het de Arabieren goed gaat. Onze werkelijke belangen lopen parallel.. Economisch, politiek en geestelijk net zo goed. Israël heeft nooit anders begeerd dan in vrede met de Arabieren te leven. Dat is het. De sjaloom."

Israël is gaan vechten, maar het heeft zich niet belachelijk gemaakt, zo min als David belachelijk bleek, toen hij met zijn slinger en vijf gladde stenen Goliath tegemoet trad en de reus met zijn enorme wapenrusting velde. In deze junimaand zijn de moderne „reuzen" belachelijk gebleken, die snoefden, dat zij Israël zouden „ausradieren": Nasser, die de Egyptenaren tot hysterie opzweepte om zijn eigen prestige te vergroten; de leider van de Palestijnse bevrijdingsorganisatie Ahmed Sjoekeiry, die verkondigde dat „God in vervoering zou raken, als wij de heilige oorlog voor de bevrijding van Palestina gaan voeren en ons heilige land gaan reinigen van atheïsten en ongelovigen"; en degenen, die zich in hun kielzog hebben laten meeslepen.

Wat zou het prettig zijn, als wij nu voldaan — zoals wij het waren toen wij als kinderen het verhaal van David en Goliath hoorden — tot de dingen van alledag konden overgaan.

Intens meeleven

Want voldaan waren wij, toen wij gespannen het verloop van de strijd volgden. Sinds de dagen van de opstand in Hongarije in 1956 hebben wij niet zo intens meegeleefd met het lot van een vreemd volk. Het meeleven was zelfs nòg intenser, want het lot van Israël gaat ons — het is overduidelijk gebleken — heel diep aan het hart. Zoals de „Dezer dagen"-redacteur van de NRC het schreef: „De gevoelens, die ons met Israël en zijn volk binden, zijn sterker dan welke bondgenootschappelijke binding ook. Zij grenzen aan de loyaliteit, die men jegens eigen land koestert, ja, aan het „right or wrong" van de negentiende-eeuwse Brit. Hoe gerechtvaardigd sommige grieven der Arabieren ook mogen zijn — als het om het voortbestaan van Israël gaat, staan wij vierkant achter de Joodse staat". Dan stromen niet alleen de giften in geld binnen; dan zijn ook duizenden mensen bereid hun bloed af te staan; dan melden zich honderden vrijwilligers aan om in Israël opengevallen plaatsen te gaan vervullen; dan aanvaardt de Tweede Kamer vrijwel unaniem een resolutie, waarin nadrukkelijk wordt vastgesteld, dat het zelfstandig voortbestaan van de staat Israël moet worden gewaarborgd, zich aansluitend bij de opvatting van de regering, dat de feitelijke aanstichters van de oorlog de Arabieren zijn; dan barsten aan alle kanten hulpacties los; dan volgt de éne demonstratie op de andere vergadering; kortom, dan raken de nuchtere Nederlanders nog bezetener dan toen het ging om „Het dorp".

Niet alleen de Arabische vluchtelingen

Maar de voldaanheid over de successen van Israël is allesbehalve onvermengd. Daarvoor is de „Palestijnse kwestie," zoals het probleem precies een halve eeuw lang heet, té ingewikkeld en zijn er té veel hete hangijzers. Het atoom-hete is doodgewoon geografisch: Israël is gelegen te midden van Arabische landen, die de Joodse staat als een „Fremdkörper" — als een kankergezwel, beschouwen. Een ander heet hangijzer is het probleem van de Arabische vluchtelingen. Een derde is, om het familiaar te zeggen: de kift. Israël is welvarend, de Arabische landen zijn doodarm. Nog méér problemen: in de ogen van de Arabische landen is Israël een bolwerk van westers imperialisme, zelfs kolonialisme. In de ogen van velen in het westen zijn de Arabische landen communistische pionnen, zodat zich in Palestina ook de strijd om het machtsevenwicht tussen Amerika en Rusland afspeelt. Een dergelijke toestand brengt automatisch tal van op zichzelf minder belangrijke wrijfpunten met zich mee.

De geografische toestand

Uit het Oude Testament is bekend, dat Palestina het door Jahweh aan Abraham beloofde land omvatte, en dat dit land sedertdien voor een groot gedeelte bewoond werd door Israëlitische stammen. Wij weten ook, dat er in de Israëlitische geschiedenis talloze stammenoorlogen gevoerd zijn, en dat het gehele volk of grote delen daarvan werden weggevoerd in ballingschap. Maar heel in het algemeen kunnen wij toch zeggen, dat de Joden tot de Romeinse tijd hun eigen land hadden in Palestina. Voor het Romeinse wereldrijk lag Palestina op een strategisch belangrijk punt, zoals het dat ook nu ligt: tussen Europa, Azië en Afrika. Ergo was Rome er veel aan gelegen een sterke positie in dit gebied in te nemen. Zij veroverden het land, en er zou misschien niet zoveel gebeurd zijn, als de Joden bereid waren geweest zich te assimileren, of althans de bezetting gelaten over zich heen te laten gaan. Dit was echter niet het geval: telkens kwamen ze in opstand. Het gevolg was, dat in het jaar 70 na Chr. hun hoofdstad Jeruzalem verwoest werd. En in de geschiedenis van het Joodse volk begon de tijd van het leven in de „diaspora" — de verspreiding. Kleine groepen Joden bleven achter, maar verreweg de meesten werden van huis en haard verdreven. Tweeduizend jaar lang waren de Joden in het gunstigste geval „bijzitters" bij andere volken, in minder gunstige gevallen waren zij gedwongen te leven in een ghetto en altijd bleven zij tweede of lagere-rangs burgers. In West-Europa werden zij met de Franse revolutie geëmancipeerd, maar vooral in Oost-Europa bleven zij ook daarna uitgestotenen.

Verlangen naar het oude vaderland

Alle eeuwen door bleef het verlangen naar het oude, heilige, vaderland. Dat verlangen bestond ook daar, waar de Joden niet vervolgd werden. Het tsionisme (meestal spellen wij zionisme) is altijd een belangrijk, vaak essentieel deel geweest van het Joodse geloof. Alle eeuwen door — ook nu nog — zegt de Joodse huisvader op seideravond: „Dit jaar nog (vieren wij het paasfeest) hier, volgend jaar in Jeruzalem." Maar het verlangen kreeg natuurlijk een grote stimulans door uitingen van antisemitisme, door pogroms en andere vormen van vervolging. In de negentiende eeuw begon aanvankelijk aarzelend een trek terug naar het oude land. De beweging van het bewuste zionisme is in het leven geroepen door dr. Theodor Herzl, toen hij in Parijs het proces-Dreyfus versloeg voor zijn Weense krant. Heel kort daarna publiceerde hij „Der Judenstat", waarin hij vurig pleitte voor de stichting van een Joodse staat.

Aanvankelijk bracht de immigratie in Palestina niet zoveel moeilijkheden met zich mee: de Joden, die zich, levend in de wereld van hun thora, als landbouwer in Palestina vestigden, kochten grond van de rijke landheren, die maar al te grif tot verkoop bereid waren.

In het Oude Testament heet Kanaän, of Palestina, „een land overvloeiende van melk en honing", maar sinds de Romeinse tijd was het land in feite één woestijn geworden, waar alleen een paar nomaden een schamel bestaan vonden. Het land heeft vele heersers gekend, van 1516 tot 1918 bleef het in handen van de Turken. De laat negentiende-eeuwse Turken erkenden in zekere zin het recht van de Joden op Palestijnse grond, want terwijl zij aan geen enkele Europeaan ooit grond verkochten, deden zij dit wel aan de Joodse kolonisten.

De echte moeilijkheden kwamen tijdens en na de Eerste Wereldoorlog. In 1917 stond wel vast, dat de Engelsen de Turken uit Egypte en de grootste delen van Klein-Azië zouden verdrijven. Wat zou er daarna gebeuren?

De zionisten, onder leiding van Chaim Weizmann, die de eerste president van het onafhankelijke Israël zou worden, drongen bij de Engelsen aan op erkenning van hun rechten. De Engelse minister van buitenlandse zaken, Balfour, schreef op 2 november 1917 aan Lord Lionel Walter Rotschild, één van de grote figuren in de zionistische beweging, dat de Britse regering bereid was de vestiging van een „nationaal tehuis" voor de Joden in Palestina te bevorderen. Kort tevoren had de Britse regering toezeggingen gedaan aan de Arabieren, om die aan te moedigen tegen het Turkse bewind in opstand te komen.

Ten gevolge van de algemene buitenlandse politiek van Engeland na 1918 heeft de vestiging van dit „nationale tehuis" tot eindeloze moeilijkheden geleid. De Engelsen wilden de immigratie van Joden beperken en dit moest wel tot grote tragedies leiden in de tijd, waarin de grootste progrom tegen de Joden werd ontketend, die van de nazi's. Voortdurend was er strijd tussen Joden en Engelsen. Na 1945 werd het zo erg, dat Engeland besloot het mandaat over Palestina, waarmee de Volkenbond het na de Eerste Wereldoorlog had belast, op te geven en het land onafhankelijk te maken.

Staat Israël

Op dat ogenblik stond de Joodse gemeenschap voor de vraag: wat nu? Er was een stroming — dit standpunt is tot het laatst toe verdedigd door de grote filosoof-theoloog Martin Buber — die in Palestina een Joods-Arabische gemeenschap wilde stichten, enigszins naar het voorbeeld van Zwitserland. Een gemeenschap, die als voorloper zou

Inschrijfformulier als lid van de Ziekteverzekering

Ondergetekende geeft zich hierbij op als lid van de ziekteverzekering en geeft toestemming de premie op zijn salaris te doen inhouden.

NAAM : ....

NAAM ECHTGENOTE : ....

NAAM KINDEREN : ....

ADRES : ....

AFD. of DIENST : ....

DATUM : .... HANDTEKENING :

Inschrijfformulier als lid van de Ziekteverzekering

Ondergetekende geeft zich hierbij op als lid van de ziekteverzekering en geeft toestemming de premie op zijn salaris te doen inhouden.

NAAM : ....

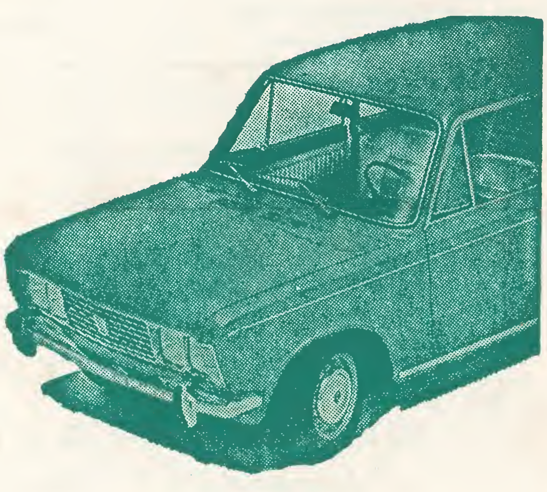
NAAM ECHTGENOTE : ....

NAAM KINDEREN : ....

ADRES : ....

AFD. of DIENST : ....

DATUM : .... HANDTEKENING :

de ambtenaar

Officieel orgaan van de ANAAB—ARUBA. Deze bond is verenigd in de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenaren Federatie met:

de ABVO, de Bond van Gepensioneerden van de Nederlandse Antillen (B.G.N.A.), de R.K. Vereniging van Onderwijzend Personeel „Don Bosco" te Curaçao en de R.K. Vereniging voor Onderwijzend Personeel „Sint Thomas" te Aruba en de Ned. Vak. Ver.

Uitgever: de ANAAB—Aruba

Redaktie, G. Robles Fahrenheitstraat 20, Tel: 2000-1433
A.R. Warren G. Madurostraat 43, Tel: 1124-2/3372..

Bank: H.B.U.

Stukken, bestemd voor opname in het orgaan, dienen in het bezit te zijn van de redaktie uiterlijk de 20ste van de maand, voorafgaande aan die van verschijning.

Drukker: V.A.D.

Oplage: 1000 exemplaren.

JAARGANG 32 DECEMBER No. 10

NAAM : J. Hartog

ADRES :

ALHIER

kunnen dienen voor een veel grotere gemeenschap van alle volken in het Nabije- en Midden-Oosten. De andere stroming beschouwde dit als een hersenschim. Joden en Arabieren mochten dan, daar zij elkaars buren waren, redelijk goed met elkaar overweg kunnen, de Arabische gemeenschap als zodanig stond absoluut afwijzend tegenover de „indringers". Volgens deze stroming was er slechts één mogelijkheid: de uitroeping van een zelfstandige staat Israël.

Op 29 november 1947 stelde de voltallige vergadering van de Verenigde Naties zich achter de tweede stroming en gelastte de stichting van een Joodse staat Erets Jisraeel. Dezelfde vergadering verzocht de inwoners van Erets Jisraeel van hun kant alle stappen te doen om dit besluit na te komen. Met andere woorden: Israël is heel welbewust in het leven geroepen door het hoogste internationale orgaan, dat wij kennen: de Verenigde Naties.

Op 14 mei 1948 liep het Engelse mandaat over Palestina af, diezelfde avond werd de staat Israël geproclameerd:

„Dienovereenkomstig (op grond van het besluit van de VN) proclameren wij, leden van de Nationale Raad, vertegenwoordigend de Joodse gemeenschap in Erets Jisraeel en de tsionistische beweging (......) op grond van ons natuurlijk en historisch recht en krachtens het besluit van de voltallige vergadering van de Verenigde Naties, de vestiging van een Joodse staat in Erets Jisraeel, welke Merinath Jisraeel zal heten."

Wordt vervolgd